

Tình Đơn Phương

Phan Nhật Bắc

Ngày 9 tháng ba năm 1975 vừa vào phòng trực buổi tối thì cái giường trực của nhân viên y tế đã có một nữ bệnh nhân khoảng 12 tuổi nằm trên đó nóng sốt mê man không mặc đồ đang truyền Dextrose không biết là con của ai? có thể của ông trại trưởng phòng Hồi Sinh tên Lý ,Phong không thắc mắc lo sửa soạn hồ sơ di tản thương binh về Nha Trang

-Anh làm hồ sơ di tản con bé này về Quân y viện Nguyễn Huệ luôn ông Thượng sĩ Lý Trưởng phòng Hồi sinh nói

-Thân nhân nó đâu? Phong hỏi

-Đang kẹt chưa đến được nó là cháu tôi ,chúng ta xin được một phi vụ duy nhất di tản thương binh bằng C123. Phong gom hết hồ sơ ,chờ xe Ambulance đến

-Anh về Quân viện Nguyễn Huệ nhớ để ý đến con bé không cần thiết quay lại Kon Tum vì tình hình có vẻ căng không biết Kon Tum sẽ ra sao? Phong là Hạ sĩ quan dưới quyền ông Lý nên mọi việc không có gì thắc mắc .

Đoàn xe Ambulance và xe Dodge chở đầy thương bệnh binh rời Bệnh viện dã chiến đến Phi trường Kon Tum ngang Tòa tỉnh vẫn thấy mấy ông Sĩ Quan đánh Tennis bình chân như vại, nhìn bệnh nhân nhỏ tuổi nhất không phải là lính lúc này đã khỏe chút đỉnh mặc một bộ đồ bệnh nhân rộng thùng thình đang nhìn Phong với nụ cười héo hắt nó biết là cha mẹ nó không đến kịp để đi theo ,đàn bám víu vào Phong như một cái phao

-Chú đừng bỏ con nghe chú ,nói xong nó nắm tay Phong thật chặt

-Không sao chú đi theo đưa con đến Quân y viện có người chăm sóc ,con có ai quen ở Nha Trang không?

-Dạ không nói xong nó muốn khóc con bé mới 12 tuổi nhưng có nét một giai nhân xinh đẹp sau này, chiếc C123 không lực VNCH đáp xuống với một đồng đạn được thuốc men ,cho bệnh nhân lên xong thì các xe của Bệnh viện chở thuốc men của Căn cứ 72 tồn trữ y dược tiếp tế cho Bệnh viện 2 Dã chiến Kon Tum về ,chiếc phi cơ quay đầu

lấy trốn vờ gần 70 chục bệnh nhân nó như quá tải ,nhưng ráng nhồi nhét ông kỹ thuật viên đem đồ ra cân bằng chia bệnh nhân cho đều trong khoang xong đưa ngón tay cái lên ra hiệu tiếng phi cơ rú lên như một con bò bị chọc huyết ,rồi lảo đảo như ông già say rượu bay lên nhào vào trần mây thấp rồi lấy bằng phi tiếng máy nhẹ dần nhìn ra ngoài phía động cơ như tóe lửa

Đứa bé gái mặt tái mét vì sợ Phong đi lại nói

-Lần đầu cháu đi máy bay phải không?

-Dạ nó nhỏe miệng cười rất xinh hàm răng trắng đều như hạt bắp ,Phong và một ông Y tá nữa đi theo quê ông này ở Nha Trang ,nên ông rất vui ,chiếc C123 bay trong mây qua vùng Tuy Hòa thì có tiếng lụp bụp của phòng không bắn lên chiếc phi cơ góc lên nhanh làm mọi người tim gan phèo phổi muốn lọt ra ngoài mấy ông thương bệnh binh ngất ngư ói mửa đầy sàn phi cơ .nắm vội đôi tay con bé trấn an tội nghiệp nó sồn đái trong quần luôn mặt đỏ gầy nhìn Phong.

Đến phi trường đám thương binh xuống ông cơ khí viên chỉ mấy lỗ đạn trên thân phi cơ nói

-May không trúng máy và cánh quạt nếu trúng chết hết rồi mọi người cảm tạ Trời Phật ,Phong cùng ông Y tá bàn giao thương bệnh binh cho Quân y viện Nguyễn Huệ thì họ không nhận con bé nữ bệnh nhân nói đem qua Dân y viện Phong phản đối vì đây là con em của lính ,cứ đem về phòng nhận bệnh rồi tính Phong gặp lại mấy ông bạn cùng khóa học hỏi thân nhân con bé Phong nhận đại nói

-Nó là cháu của tao mọi việc êm xuôi ,Phong xin một bộ đồ bệnh nhân mới thay cho con bé lau sơ cho nó

-Cháu đi xuống cầu tiêu làm vệ sinh nhé chú đi ngoài một chút ,bên hàng rào Phi Trường tiếng gầm rú của Phi cơ nhộn nhịp, từng chiếc phi cơ Quân sự và Dân sự lên xuống như đàn ong vỡ tổ , ngày 10 tháng 3 Bắc quân tấn công Ban Mê Thuật Nha Trang như nằm trên đống lửa Phong choáng váng coi như mình kẹt lại Nha Trang vì không còn phương tiện Quân sự để về Kon Tum ,Quốc lộ 19 không an ninh ông Y tá biến mất về nhà ở đâu phía sau khách sạn Đông Kinh ,bỏ lại Phong một mình nơi Quân Y viện Nguyễn Huệ nhà hấn ở Pleiku không cách nào về được , đến ngày 14 thì có lệnh lui binh bỏ Kon Tum .pleiku ,Quảng Đức

-Con bé tên Tuyền cứ bám lấy Phong khóc ngất khi nghe người lớn nói chuyện bỏ Cao Nguyên

Quân y viện Nguyễn Huệ chuẩn bị chạy ,cho xuất viện hết thương binh Phong dắt con bé chạy ra cầu Tàu nơi Trung Tâm Huấn luyện Hải Quân gặp thằng bạn thân làm việc nơi đây thằng bạn nói

-Mày mặc đồ Hải Quân vào đi rồi hẳn đưa cho Phong bộ đồ ,thấy con bé lớ ngớ nó hỏi

-Cháu mày hả?

-Ừ ba mẹ nó kẹt ở Kon Tum

-Có sà lan đang đậu ngoài bến để tao kiếm nước uống và gạo sấy cho mày mang theo cứ tự nhiên xuống bến Tàu lúc này hỗn loạn không ai tra hỏi ,nếu có gì nói tên tao ok

Thì tiếng súng nổ vang dội trong thành phố khi nghe dù rút khỏi Khánh Dương, Nha Trang chưa thấy một tên Việt Cộng mà bỏ chạy hết ,mấy ông Quân phạm từ Quân Lao và tù từ nhà lao Tỉnh phá tù tràn ra bến Tàu trong đám này có tên Du Đăng Năm Vĩnh và đàn em đang cầm M16 chạy ra Xà lan chúng làm trời làm đất ngay trên Xà lan dù nhiều lính nhưng tay không đành chịu thua ,chiếc Xà lan được một thương thuyền Đại Hàn kéo về Nam ,gần mấy ngàn con người đông nghẹt trên Xà lan , nước được tàu lớn rưới lên như nước mưa mỗi ngày hai lần ,thức ăn không có bọ Năm Vĩnh bắt đầu lụng đồ ăn và nước uống cướp bóc hăm hiếp chúng bản người không gớm tay nếu ai chống cự

Con bé Tuyên là người trong tay Phong đói và khát làm mọi người nứt nẻ nhiều người phát điên hoảng loạn nhào xuống biển ,chiếc Tàu kéo Xà lan về đến Phú Quốc thì Đại Tá Thiện Tổng trấn Phú Quốc ra lệnh bắt đám Năm Vĩnh đưa ra xét xử và tuyên án xử bắn ,thằng Du Đăng này nhỏ con cỡ 1m55 tướng đi chữ bát với bọn đàn em bặm trợn đầu trọc lóc mặc đồ rằn ri khóc lóc van xin, lúc trên Xà lan chúng hung dữ bao nhiêu thì trước khi xử bắn chúng hèn bấy nhiêu .

Một Tiểu đội Nghĩa Quân đã thi hành lệnh Đại Tá Thiện hành quyết những tên này ngay tại Đồi Dương

Phong nán lại Phú Quốc chờ tin tức coi có thể trở lại Vũng Tàu hay không nhưng tin càng ngày càng xấu VNCH cứ lui binh mãi một ngày mất mấy tỉnh chưa có cuộc chiến nào như vậy Tướng Nghi ,Tướng Sang ,Tướng Cẩm bị bắt điềm mất nước bắt đầu .

Lữ Đoàn 2 Dù tan hàng Đại tá Nguyễn Thu Lương bị bắt làm tù binh tin do đài BBC loan liên tục. Ngày 21 bố Thiệu chạy làng ông già sắp mù Trần Văn Hương lên thay Phú Quốc nhốn nháo đám tù binh Việt cộng muốn làm loạn, bằng mọi cách Phong

phải chạy ra khỏi Địa ngục này cho đến ngày 29 mọi việc coi như kết thúc ,Hải Quân được lệnh ra đi Phong và con bé chạy theo Tàu HQ 330 nằm trôi nổi trên biển chờ đi Singapore đến Singapore không được nhà cầm quyền cho lên bờ, chỉ tiếp tế dầu và lương thực để đi Úc nhưng Úc đã lập bang giao với kẻ chiến thắng nên HQ 330 phải đi Phi luật Tân ,từ phi luật Tân chuyển sang Tàu Mỹ đi Guam sang Guam Phong bỗng dưng có đứa cháu vì nó cùng họ trời ạ,con bé không thân nhân cô đơn lạc loài nó chỉ còn biết Phong mà thôi .

Hồi giờ có nuôi con nít ngày nào nhưng con bé Tuyền đã 12 tuổi nên cũng đỡ không có màng tắm rửa cho nó, nó tự lo Phong chưa tính đi Mỹ vì có người em gái con bà cô ruột lấy lính Úc đang ở Sydney , nghe nói Úc cũng dễ sống ,chờ hơn 3 tháng mấy ông Di trú Úc mới đến Phong phải làm cam kết khi định cư tại Úc không được làm Chính trị Úc mới nhận, lần quần mấy tháng chưa được đi bạn bè đi Mỹ đã đi hết rồi

Ông bạn Hải Quân nói -Mày ráng nuôi vỗ cho béo con bé vài năm sau lấy làm vợ

-Mày bá láp

Ông bạn cười hô hô rồi nheo mắt ngắm con bé đang đứng thẩn thờ nhìn ra biển từng con sóng bạc đầu nhấp nhô mái tóc đen nhánh thả dài trên đôi vai nói

-Nó có nét lắm mày có phước .

Chiều ra bãi biển hai chú cháu ngồi trên ghềnh đá nhớ Việt Nam con bé Tuyền khóc hoài khi nhắc đến Cha mẹ và thằng em nơi Phương Quý Kon Tum.

Phong thì nhớ người tình tại Pleiku chạy khi ra đi không kịp thấy mặt nhìn những con sóng gió chạy trên bãi biển lần đầu tiên con bé mới thấy ,tất cả đều lạ lắm với nó , vì Kon Tum không có biển

-Chú ơi chừng nào mình mới đi Úc hả chú Úc lớn bằng Mỹ không ? -Mai

con vào thư viện tìm đọc chú nhớ là cũng gần bằng Mỹ trừ Alaska ,

-Có con Kangaroo hả chú ? con này có cắn người ta không?

-Không nó chỉ đánh thôi nó đánh như võ sĩ cháu à những câu hỏi thơ ngây của con bé cho làm Phong vui vui ,chợt nhớ ba má mình giờ đây chắc ngóng tin mình vì trước khi đi tản thương binh về Nha Trang Phong có nhắn tin cho gia đình và người yêu biết ,rồi ra đi biệt tăm lụi hụi rồi mấy quan Di trú Úc mặc áo chim cò quần đùi cũng đến đem theo passport tạm thời chụp hình hai chú cháu rồi ịn lên cái mặt Phong một con dấu

xanh da trời cho đi chung theo chuyến bay về Sydney tống vào Eats Hill Hotel cho ăn cơm nhà bàn học Anh ngữ ,con bé Tuyền khoái trá đây là Trung tâm di dân đã có sẵn một số người đi thẳng đến Úc cuối tháng 4 mà nhà cầm quyền Úc lúc này do đảng Lao động nắm quyền ông Thủ tướng Úc thân cộng đòi trục xuất về nguyên quán họ đang lo âu chờ quyết định vì đảng Tự do đối lập chống trục xuất những người di tản đã đến đây

Thì Sương em con bà cô cùng chồng đến bảo lãnh ra ngoài nhưng Phong xin ở lại Hostel để học Anh văn cùng con bé Tuyền 3 tháng rồi tính ,vài lần về căn nhà to đồ sộ nằm trên ngọn đồi khu sang trọng nơi Blue mountain chồng Sương là Đạo diễn đã giải ngũ sau khi từ Việt Nam về Úc , Sương tâm sự

-Anh thấy vậy như lấy chồng Tây khổ lắm nó phát tiền chợ hàng ngày ,em chẳng dư để có chút ít giúp Anh em phải đi bỏ báo từng nhà kiếm thêm tiền.

Nhìn thẳng con Sương tóc đen nhánh khoảng hai tuổi rất dễ thương nó xà ngay vào lòng con bé Tuyền chắc nó không có bạn .

-Chắc em ly dị thẳng này quá Anh nó làm tình bệnh hoạn cuồng dâm . -Thôi

em từ từ đi để Anh tìm trong Hostel có người nào đàng hoàng rồi tính

-Anh có ghé nhà em trước khi đi không?

-Trời Anh đi một mạch từ Nha Trang đến Phú Quốc rồi sang Guam ,

-Anh muốn về đây sống nhà phía sau có một căn phòng rộng bếp núc phòng tắm đầy đủ nếu thích thì dọn ra em và Bill đi đón

-Thôi em nơi này xa quá anh muốn sống gần người Việt có nước mắm và gạo

-China town có đủ hết Anh khỏi lo cuối tuần em dẫn Anh và con bé đi xe lửa lên đó cho biết .

Hai chú cháu Phong cùng mẹ con Sương rảnh leo lên xe lửa đi thăm nhà hát con Sò nằm trong Vịnh Botany thật đẹp ,rồi ghé khu phố Tàu không thiếu đồ ăn Á châu nhưng không có nước mắm, mới lãnh lương trợ cấp ít quá không dám vào nhà hàng Tàu đành ăn Kentucky lần đầu ăn món này ngon tuyệt con bé Tuyền chiếu cố tận tình tội nghiệp con Tuyền diện đồ nhà thờ cho cũng đẹp chán nó đội cái mũ len đỏ rất dễ thương trời xe lạnh như Pleiku .

-Anh đem nó theo ?Sương thắc mắc

Phong kể lại câu chuyện làm sao hẳn có con bé Tuyền thì Sương cười nói

-Biết đâu duyên nợ đàn bà Việt bên này hiếm lắm ráng nuôi nó đi he he

Xong ba tháng học Anh văn Phong có việc làm nơi một nhà máy in hộp Diêm quét công việc nhàn hạ lương tạm đủ Phong cùng con bé Tuyền dọn ra ngoài nơi Yagoona thuê căn plat nhỏ mottj tuần 30 dollars lầu 3 một phòng ưu tiên cho con bé Phong thì ngượng nơi phòng khách chẳng thắc mắc hẳn tìm trường học cho con bé cũng gần nó thả bộ tàng tàng mỗi sáng .

Trường sắp Tuyền vào lớp 7 Trung học con bé tiếp thu tiếng Anh rất nhanh và chăm học ,Phong ghi danh học lái Taxi nghề này kiếm tiền được nhưng mua một Licence Taxi mấy chục ngàn không phải dễ .

Phong nghi hăng in ,thuê Taxi lái công việc dễ kiếm tiền chịu khó và siêng năng nhưng gặp bọn choai choai Úc quýt tiền mấy lần sau này Phong tắt đồng hồ ra giá trả tiền trước khi gặp bọn này có lần tụi nó tấn Phong nhưng Phong đánh trả dữ dội biết gặp Chinese có Kung phu chúng lủi mất ,nhiều lúc về khuya con bé Tuyền ngồi chờ cơm thật tội .

-Sao con không ăn trước chờ chi khổ vậy nè ?

-Con chờ chú về ăn chung mình con buồn lắm ,nó đã 13 tuổi nói năng chững chạc có tình ,đi học là về nhà nấu cơm bằng nồi cơm điện,làm thức ăn lúc ngọt lúc mặn chát Phong chỉ cười ráng ăn như vậy là tốt rồi ,có nhiều đêm nó nhớ ba mẹ khóc làm Phong buồn lây đã viết bao nhiêu lần thư về Kon Tum và Pleiku không thấy hồi âm .

Khổ nhất là lúc con bé lần đầu có kinh nguyệt Phong như gà mắc đẻ chẳng biết làm sao đành gọi điện thoại nhờ Sương hỏi rồi chạy đi mua băng vệ sinh Phong lấm lét như tên ăn trộm khi đụng đến đồ của phụ nữ .

Con bé nó đau bụng không đi được sau lần này mọi việc ổn ,nhiều lúc nó nhìn lên Phong rồi cười chum chím Phong thấy nhưng chẳng để ý ,cứ lo chạy Taxi kiếm tiền Phong quên mất của gái cho mình mấy con Úc Teenage nức mắt vú đit ngồn ngộn đá lông nheo nhưng Phong sợ không dám đụng tới dám rơm này, ở tù có ngày nhiều đêm bút rút cuồng nộ Phong nắm thẳng bóp cổ một thằng rên hừ hừ như bị sốt rét nhưng không dám rên to ,nhiều khi nhảy toán vào khu đèn đỏ Kingscross với mấy thằng di dân cùng chạy Taxi hao tốn mà chẳng thỏa mãn thôi về bóp cổ cho hạ hỏa .

Người Việt và Việt gốc Tàu được Úc nhận diện nhân đạo vào đất nước này như một trận lụt ,dù tụi kỳ thị chống đối luôn cả đám di dân sợ người tị nạn cướp cơm ,những

phố Việt hình thành nơi Cabramatta và Bankstown nhà hàng Việt mọc lên đủ loại thức ăn .

Phong nói với Tuyền -Thôi con chỉ nấu nồi cơm còn thức ăn chú mua ngay nhà hàng về ăn nhé lúc này con bé đã 15 mất ướt môi hồng đang trở mã học lớp 9 nó học rất giỏi đòi đi làm thêm kiếm tiền Phong không cho ,hắn tìm mua một cái Units gần đó trả góp 3 chục năm , tính đến ngày trả xong nợ hắn cũng 6 bó hắn hơn con bé Tuyền 10 tuổi nhiều đêm nghe tiếng nước rì rào trong phòng tắm Phong thờ dài không dám nghĩ xa hơn hắn muốn để một sự tin tưởng và tôn trọng nơi con bé chỉ một đốm lửa dâm sẽ thui hết khu rừng Đạo đức hắn cũng có vài cô để ý nhưng hắn gàn quá họ chạy mất hắn chợt nhớ người yêu năm xưa

*****

Trên chiếc xe lam từ cầu số 3 về thành phố Phong nhảy lên còn nhiều chỗ trống một cô bé mặc áo dài trắng đang ngồi thong thả đọc truyện lác lác thân hình theo nhịp chạy của chiếc xe Phong chợt muốn thả dê hắn xà xuống ngay bên nàng cú va chạm giữa lớp quần lính và cái quần mỹ a lác nóng hổi giữa cơn mưa bay bay trên Thành phố những chiếc máy bay gầm rú bay lên hoặc trở về sau cuộc yểm trợ phe ta từ đâu đó,có những chiếc Skyraider trở về một mình như con chim mất bạn bay vòng trên bầu trời nhiều mây trắng trôi bâng bặt ,Phong chớp thời cơ làm quen ngay

-Cô đang đọc truyện Tuổi thơ?

-Dạ không Anh em đang đọc Vòng tay học trò của Nguyễn thị Hoàng

-Trời bà này viết bạo lắm .

-Mà em thích nhưng không được đem vào lớp ,đến trường em gọi cho chị bán hàng rong trước cửa trường để chị ấy đọc, lòng vòng vài câu chuyện vô thưởng vô phạt rồi xe đến Thành phố Phong xuống xe cô bé tiếp tục đi tiếp đến trường Minh Đức Phong thả rong nơi con đường Hoàng Diệu mà ông nhà thơ nào đó phán đi dăm phút trở về chốn cũ hắn lủi nhanh vào quán cà phê Dinh điền tìm góc vắng ngồi giọng ca Khánh Ly vang lên từ dàn máy Akai Rell to rell bài Hạ trắng làm không gian như chùng lại Những buổi sáng thứ Hai Phong canh me để gặp cô bé đi học ,nhiều lúc gặp nhiều lúc không nhưng sự nhiệt tình giúp Phong quen nàng ,sau khóa học Phong về lại đơn vị tại Kon Tum những lúc không trực hắn vù về Pleiku hẹn hò và thăm nhà đùng một cái tất cả biến mất sau một trận cuồng phong đỏ như máu ,không biết người con gái Pleiku năm nào giờ ra sao ?viết thư cả năm rồi không thấy hồi âm

*****

Hôm nay chiều cuối tuần con bé Tuyền đi chơi với đám bạn vào khu chợ Tết Việt Nam Phong quên mất ngày tháng đối với hắn là gắn đít ngồi trên chiếc Taxi ,ôm tay lái gặm những miếng bánh Hamburger tu vội chai nước suối là xong .

-Chú con mặc áo dài đẹp không?

-He he đẹp mà con tìm đâu ra chiếc áo vừa như vậy ?

-Cô Sương có một va li luôn há , cô nói giờ cô bận không mặc được nên đưa hết cho con, con chỉ lấy hai cái .

Nhìn con bé Tuyền mặc chiếc áo dài Phong nhói tim hắn chợt nhớ đến Lài người em Pleiku chưa hôn được một cái ,Phong ngần ngợ rơi lại rơi vào dĩ vãng thì Tuyền nheo đôi mắt tinh nghịch nhìn

-Chú bộ chú nhớ cô nào hả ?

-Đâu có thấy con mặc áo dài đẹp quá Chú chờ người đó chứ .

-Chú này thôi con không mặc nữa để Chú khỏi nhớ người khác .

-E e e thôi mà con bé này dễ giận hờn quá .

Đi làm về lục thùng thư có được hai lá thư một của ông Lý .Chú con bé Tuyền và thư ông già của Phong hẳn mừng quýnh .

Gia đình Tuyền đã chết hết trên Liên tỉnh lộ 7 không tìm ra xác , ông Lý cho Phong biết và than thở cuộc sống khó khăn quá xin giúp đỡ ;

Thư ông già và bà mẹ với tấm hình nụ cười héo hắt trước căn nhà cuối đường Hoàng Diệu ,thằng em và đứa em gái lưu lạc về Nha Trang kiếm sống .

Phong lập tức tìm cách gửi tiền theo lối chợ đen tặng Ông Lý và cho Cha mẹ dấu kín chuyện gia đình con bé Tuyền chết hết , Phong không ngủ được trần trọc cả đêm tội nghiệp con bé coi như những hy vọng về người thân của con bé chấm dứt lúc này Tuyền đã lên lớp 12 lớn cao ráo trắng đẹp như những cô gái Phương Hòa Kon Tum,nên phong để nó an tâm học thi lớp 12 .

Một hôm Phong bị nhiễm mưa sốt li bì con bé thức dậy ngạc nhiên không thấy Phương làm đồ ăn cho mình. Nó khẽ gõ cửa phòng Phong đang nóng mê man không dậy nổi ,thì nó mở cửa đi vào

Một bàn tay mát mềm dịu đặt trên trán và tiếng chặc lưởi

-Trời nóng quá con gọi 000 nhé

-Không sao con lấy nước đá chườm lên trán và cho chú hai viên thuốc cảm không cần gọi Xe Ambulance đâu phiền lắm ,nấu cháo ăn xong là khỏe ngay hôm qua Chú buồn đi dưới mưa bay nên nhiễm lạnh .Nhớ Pleiku ấy mà ,Chú thường đi dưới mưa bay bay tuyệt lắm .

-Chú đừng mơ mộng như vậy nữa nhé Chú bệnh con lo lắm .

-Tuyền con 18 rồi ráng học cho tương lai năm nay quan trọng lắm nhé

-Ừ mà Chú như Ba con ấy cứ cản dận hoài ,

-Con đi làm cháo cho Chú nhé , nấu cháo cho Phương ăn xong Tuyền xuống garage mở CB gọi Tổng Đài Taxi

-Tổng đài đây Taxi driver 0076 sẵn sàng nhận việc .

-E mà y lộn chuông rồi tao không có nữ tài xế nào.

-Sorry Sir my Dad not well bệnh nên tôi lái thế hôm nay go ahead ok ?

-Mày có bằng lái Taxi không?

-Có

-Ok mà y đến đến địa chỉ này đón khách đi Phi trường Sydney rồi tìm khách về ,muốn chạy tiếp thì lên máy ok

Tuyền de xe ra rú ga vọt như một nữ tài xế lành nghề ,đưa khách đến Phi Trường xong đón một ông nhóc đầu đen đẹp trai đang lơ ngơ chờ Taxi .

-Hi đi không lên lẹ ,ông nhóc không ngờ con bé lái Taxi quá đẹp nên nhào vào ngay lên xe bèn thả dê xin số phone .đâu dễ dàng bạn ;phải có thời gian chứ ,đưa hấn Về Fairfield chặt đẹp 50 dollars về tội xin số phone xong nói .

-Có duyên thì gặp ok Tuyền làm thêm hai chuyến nữa về nhà với 200 dollars

Phong chơi với than

-Trời con liều quá cô hai có ngày Cảnh sát nó phạt .

Con bé nhìn Phong cặp mắt sắc lẹm ,như có một chút lời nào trong đó Phong chào thua ngồi ăn nốt chén cháo

Phong nghe lại con tim của mình- Chết mẹ không lẽ mình yêu con bé này? mà có sao đâu mình hơn nó chục tuổi trẻ chán mình 28 nó 18 đánh nhau xung à nghe nhưng Phong vội dẹp ngay ý nghĩ không hay đó .

Cuối năm Tuyển đậu cao trong kỳ thi lớp 12 nó ghi danh trường được. Phong vui mừng ít nhất Phong cũng được hãnh diện về nó ,một hôm năm đầu tiên nó dẫn về một thằng bạn trai giới thiệu đang học Y khoa năm thứ 2 thằng bé Cha Tàu mẹ Việt dễ thương Phong chết trong lòng một ít coi như xong cuộc tình Chú Đạt và cháu Diễm đơn phương đi vào ngõ cụt .

Phong nhủ thầm ừ nó Được sĩ lấy Bác sĩ là đúng rồi ,Đau thương làm gì

Tuyển Không bỏ sót một cử chỉ nào của ông Chú ,nàng hơi ngạc nhiên một chút Nhưng tuổi trẻ dễ quên cho đến khi ông Chú Phong nhậu say be bét về nhà chân thấp chân cao Tuyển hơi bực mình vì chú Phong có bao giờ nhậu say như thế này ông lẽ nè.

-Tôi đưa em sang Sông chiều xưa mưa rơi Âm thầm rồi rống lên -Nếu xưa đừng quen nhau thì chắc gì tôi đau .

Tuyển giờ cô gái đã trưởng thành nàng chợt hiểu Chú Phong yêu mình .Trời làm sao đây?

Lúc này Sương em bà cô của Phong đã ly dị ông Úc lấy một ông cựu lính Dù về Melbourne sống, như có một cái phao Tuyển nghĩ hay mình về Melbourne học cho chú Phong quên mình đi .

Để phong ngủ với cơn say Tuyển gọi cho Cô Sương hỏi về việc học dưới đó.chuyên trường để thôi chương trình học như nhau .

Tuyển nói với Phong và nhờ Sương nói thêm ,chuyện dời về Melbourne .

Phong nghe Tuyển muốn về Melbourne học ,hắn tim như thắt lại muốn ngừng đập nhưng lấy bình tĩnh nói .

-Nếu con chọn Chú không ngăn cản con đã lớn ,con có quyền ra đi như con chim đủ lông đủ cánh khi nào nhớ Chú thì về thăm .

Không khí buồn và ngột ngạt Tuyên đứng lên về phòng con bé cần một lời năn nỉ của Phong nhưng ông Chú này gàn quá một luôn ,lúc này nó chưa lậm tình với thằng bạn trai lắm nhưng Phong thì quá ngờ nghệch trong tình yêu .

-Con lắm bảm gì đó ?

-Thì Chú đó muốn gì nói ra đi Chú tự làm khổ mình ,con đâu phải là Má Chú mà Chú nhõng nhẽo .

-Trời chú nhõng nhẽo hồi nào ?

-Con để ra đàn ông được thì làm Má Chú được nói xong Tuyên đi vào phòng tắm

Phong lắc đầu con bé bây giờ nói năng dạn dĩ không hiền à ghen thằng nào nhào vô chết cửa tứ chớ phải chơi .

Tiếng gió lùa tiếng nước trong phòng tắm vang ra Phong đứng lên ghé tai vào tấm vách nghe ngóng một âm thanh gì đó của giống cái nhưng im lặng chỉ nghe tiếng vòi sen và cái quạt chạy rì rì .

Tuyên về Melbourne học được Phong vẫn chu cấp đầy đủ tiền thuê phòng trọ tại City coi như con chim đã vỡ cánh, nhiều đêm Phong về căn Uint lạnh tanh không hơi hám đàn bà căn phòng Tuyên ở vẫn như cũ Phong không dọn dẹp ,lâu lâu hấn sang nằm trên cái giường con bé đã nằm để tìm chút hương xưa ,những lọn tóc vẫn còn đó mùi hương đâu đây hấn rên lên .

-Tuyên ơi Chú yêu Tuyên ,cuốn nhật ký hấn viết dang dở sắp đầy với những yêu thương vô vọng như một lời ghen ngào không lối thoát .

-Ôi Tình yêu như một hạt sương ban mai chợt tan khi ánh mặt trời ló dạng, nó không hấn là ân sủng Tuyệt vời của ai đó ban cho loài người khi không trọn vẹn ,xếp cuốn nhật ký Phong bỏ vào cái hộp với lá thư báo tin cha mẹ Tuyên chết mấy tấm hình lính của mình và cái quần lót nhỏ của con bé Tuyên lúc 12 tuổi dẫu dưới tấm nệm .

Tuyên về Melbourne học được một tháng vẫn phone liên lạc thăm Chú Phong thằng người yêu cũng học nơi này tụi nó hạnh phúc tay trong tay bên nhau cuối tuần .

Tuyên quên mất Phong đang bó gối nhìn mưa rơi nơi khung cửa nỗi nhớ trùng trùng vây về như những khúc phim chiếu chậm,khi không chạy Taxi

Đôi mắt cha già ,mẹ già héo hắt nhìn mình đâu đây, và tiếng cườì trong như pha lê của Tuyên còn dư âm ,hấn chợt nhớ đến một ông Thầy pháp dạy luyện bùa mê thuốc

lú ,lấy mấy móng tay và lọn tóc người mình muốn cưa cho vào đốt chung với nhang rồi chôn dưới đất ông Táo người đó sẽ nóng nảy trở về .

Phong lò mò gom lại mấy móng tay của Tuyền rơi trong ngăn kéo và tóc đem đốt hòa lẫn với tàn của cây nhang đem lót dưới cái lò ga chờ công dụng ,

Phong bị đụng xe khi đi vào Freeway người tài xế bên kia nhào ra Freeway không nhường đường hẳn được đưa về Bệnh viện Liverpool trong tình trạng nguy kịch .

Tuyền đang làm bài thì bỗng dưng bụng nóng như lửa phone về Sydney cho Phong không ai bắt máy nên phone cho Tổng đài Taxi họ nói Phong bị tai nạn xe , lúc này không đến lớp nên Tuyền nhờ thằng bạn trai đưa đến nhà cô Sương cả hai lên Phi Trường về Sydney Tuyền khóc sướt mướt ,về đến căn Unit Sương ở phòng của Phong .

Tuyền về lại phòng mình, tất cả vẫn như xưa không thay đổi dù chỉ một cuốn sách ,lật đặt vào bệnh viện thì Phong chưa tỉnh hẳn bị Coma chấn thương sọ não Tuyền chết lặng nhìn chú Phong đầu quấn băng trắng toát Bác sĩ không nói gì nhiều chỉ nói wait and see , đành phải về Bệnh viện không cần người chăm sóc ,vì đây là phòng Hồi sinh

-Thôi cô về lại Melbourne con ở lại coi Chú Phong khi nào Chú tỉnh con sẽ nói là cô có lên thăm .

Tuyền vào phòng Phong thay ra giường moi ra được cái hộp và cuốn nhật ký ,đồ lót của mình lá thư của Chú Lý gửi và hình lính Chú Phong rất đẹp trai .

Tuyền chết lặng Ba mẹ mình đã chết ,tình yêu của chú Phong nó dồn vào tâm tư như cơn bão .

Thì bệnh viện Liverpool gọi về kêu Tuyền lên gấp lúc này cô Sương đã về Melbourne Phong có dấu hiệu tỉnh đôi chút dấu hiệu của người bị thương đầu trước khi ra đi

Tuyền úp mặt vào ngực phong nói -Chú ơi; yêu con sao không nói ? Con đã chờ Chú nói nhưng tại sao Chú lại nhất như vậy Chú ơi mở mắt đi nhìn con nè Tuyền nè? Tuyền của Chú đây .

Phong ráng nhướn mắt nhìn con bé rồi hẳn nhắm mắt những ngón tay như muốn nắm tay Tuyền con bé ôm chặt bàn tay Phong đưa vào tim nói

-Chú Ơi cháu cũng yêu Chú ráng tỉnh đi ,nhưng Phong ra đi vĩnh viễn sau tiếng nấc hơi lên Tuyền gào lên.

-Chú Phong Chú Phong đừng bỏ con Chú Ơi tội nghiệp con ,các y tá dìu Tuyền ra ngoài họ cố gắng hô hấp ,cấp cứu cho Phong nhưng máy đo Tâm đồ đã bíp bíp nhỏ dần ,chỉ còn những làn sóng phẳng lì trên Monitor .

Tất cả tài sản Phong để lại cho Tuyền, Sương em Phong cùng chồng trở lại Sydney đưa Phong lần cuối vào lò thiêu và một hũ tro nhỏ Tuyền đem ra Nghĩa trang gần đó thuê một phần mộ cho Phong .

Tuyền không dám nán lại căn Unit lâu hơn giao cho Agency bán ,từ cái lò ga lòi ra bao thơ màu đỏ có tên họ và năm sinh của Tuyền với nhúm tro .

Tuyền không biết chú Phong đã yểm bùa yêu cho mình nàng vút vào thùng rác thì nghe tiếng thì thào bên tai -Hẹn con kiếp lai sinh Tuyền lạnh người

6 năm sau Tuyền cho ra đời một thằng cu đặt tên Phong nó giống chú Phong y hệt Tuyền ở Melbourne đã đem di cốt Phong về Chùa mỗi năm dẫn con đến đốt nhang có điều kỳ lạ là bé lúc nào cũng đến ngay cái hũ tro cốt chú Phong không sai lệch

Nhiều đêm Tuyền thấy chú Phong hiện về chơi với thằng bé ,cả hai giống nhau y hệt lúc đầu Tuyền còn sợ nhưng quen dần theo năm tháng Tuyền nghĩ chắc Chú Phong đầu thai làm thằng bé con mình ai biết được nếu tin vào luật Luân hồi ./.

Phan Nhật Bắc Melbourne ngày cuối Thu 2022 .

www.vietnamvanhien.org

